

ת"פ 39164/10/16 - מדינת ישראל - שלוחת תביעות כפר-סבא נגד אליאור כהן

בית משפט השלום בכפר סבא
ת"פ 39164-10-16 מדינת ישראל נ' כהן
לפני כבוד השופט אביב שרון

בעניין: מדינת ישראל - שלוחת תביעות כפר-סבא המאשימה

ע"י ב"כ עו"ד אנה גורלניק

נגד

אליאור כהן, הנאשם

ע"י ב"כ עו"ד שי שאול טייב

גמר-דין (ללא הרשעה)

כתב האישום המתוקן והודאת הנאשם

1. הנאשם, יליד 1986, הורשע על פי הודאתו, ובמסגרת הסדר דיוני, בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה, בניגוד לסעיף 380 לחוק העונשין, תשל"ז-1977. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 18.7.16 בשעה 12:28 הגיע הנאשם ברכב לחניון "קניון ערים" בכפר-סבא. רכב הנאשם עבר בידוק על ידי המאבטח, מר י ש, יליד 1944 (להלן - **המתלונן**) והמשיך בנסיעתו תוך שנכנס לנתיב "אין כניסה" בחניון. המתלונן ניגש לנאשם וטען כלפיו כי נסע באופן מסכן. בתגובה, צעק הנאשם על המתלונן: "מי אתה, מי אתה, מה אני עשיתי". המתלונן ביקש מהנאשם שלא יצעק, והנאשם התקרב למתלונן, דחף אותו פעמיים וכתוצאה מכך נפלו משקפי המתלונן לריצפה. כתוצאה ממעשי הנאשם נגרמה למתלונן חבלה בדמות המאטומה בגבה שמאל וכן נפגעו משקפיו.

2. במסגרת ההסדר הדיוני הוסכם כי הנאשם יישלח לשרות המבחן על מנת שיתקבל תסקיר בעניינו. ההגנה ביקשה ששרות המבחן יבחן את שאלת ביטול ההרשעה בתיק. המאשימה הבהירה שעמדתה להרשעת הנאשם.

תסקיר שרות המבחן

3. ביום 20.6.17 התקבל תסקיר שרות המבחן ממנו עולה כי הנאשם כבן 30, נשוי מזה שנה, עובד כנציג מכירות ומנהל תיקי לקוחות בתחום הביטוח. הוריו של הנאשם התגרשו כשהיה בגיל 15 על רקע קשיים נפשיים עמה התמודדה אמו הסובלת מנכות פיזית ונפשית. בשנות ילדותו חווה מצוקות וקשיים, בין היתר, על רקע קשייהם של הוריו להתייחס

לקשייו והעובדה שאמו נהגה כלפיו באלימות פיזית ומילולית. בעקבות כך, הוצא הנאשם ממשפחתו למגורים במשפחת אומנה. למרות קשר מורכב עם אמו המשיך הנאשם לסייע לה מבחינה כלכלית במהלך השנים.

מגליון הרישום הפלילי עולה כי הנאשם נעדר הרשעות קודמות ולא תלויים כנגדו תיקים נוספים.

ביחס לעבירה הנדונה הנאשם הודה בביצועה ולקח אחריות על מעשיו. הוא תיאר כי לאחר שנסע במקום אסור בחניון ויצא מרכבו הגיע ללעברו המתלונן ומתוך תחושה של פחד וכעס הגיב באופן אלים כלפי המתלונן. הוא תאר כיצד חש צער ואשמה בגין מעשיו והוסיף כי מדובר בארוע חריג אשר אינו מאפיין את דפוסי התנהגותו בדרך כלל. הנאשם ער לחומרת מעשיו.

שרות המבחן התרשם מנאשם בעל מערכת ערכים תקינה אשר ביצע את העבירה על רקע תחושות כעס ותסכול עמו התקשה להתמודד באופן מותאם, ולא על רקע קיומם של דפוסי חשיבה והתנהגות אלימים או עברייניים מופנמים.

כגורמי סיכון נלקחו בחשבון חומרת התנהגותו בעבירה, הנזק שנגרם למתלונן וקשייו של הנאשם לווסת כעסו בזמן ביצוע העבירה. כגורמי סיכוי לשיקום נלקחו בחשבון העובדה שהוא נעדר הרשעות קודמות, העובדה שעל אף הרקע המשפחתי המורכב הצליח לשקם חייו ולהימנע ממעורבות פלילית, העובדה שמדובר באדם עם יכולת תפקוד תקין בחברה, הלוקח אחריות על מעשיו, מביע חרטה, הורתע מהתנהגותו בביצוע העבירה ומודע למצבי סיכון הקיימים עבורו. הצעדים המשטרתיים והמשפטיים הרתיעו אותו והפחיתו סיכון.

שרות המבחן לא מצא צורך במעורבות טיפולית בעניינו של הנאשם.

לפיכך, המליץ שרות המבחן להטיל על הנאשם צו לביצוע עבודות של"צ בהיקף של 140 שעות.

לענין ביטול ההרשעה - המליץ שרות המבחן לבטל הרשעתו של הנאשם בדין, בין היתר, נוכח העובדה שיש בהרשעתו כדי לגרום לפיטוריו מעבודתו בחברת הביטוח בה עובד (הוצג אישור - ראה להלן).

עדות המתלונן לעונש

4. המתלונן ביקש לומר מספר דברים ועל כן התייצב לעדות בבית המשפט. הוא סיפר שיותר מהמכה שקיבל מהנאשם הוא נפגע מחוסר הכבוד שהפגין כלפיו הנאשם. המתלונן סיפר שעבד בחניון כמאבטח חמוש מזה 5 שנים וכי בעקבות הארוע הפסיק לעבוד במקום. הוא הלן על כך שהנאשם לא ביקש להתנצל בפניו על מעשיו (עמ' 6).

בחקירתו הנגדית עלו מספר נקודות שהאירו את עובדות כתב האישום באור שונה מעט. המתלונן אישר כי משניגש לנאשם, הניח את ידו על הנשק - "שמתי את היד על המקום של הנשק מאחור, אבל לא השתמשתי בנשק" (עמ' 7, ש' 20). משנשאל מדוע הניח את היד על הנשק ומשהוטח בו שכאשר אדם שם את ידו על הנשק הוא מתכוון לשלוף, השיב "ככה, סתם. סתם" (עמ' 7, ש' 23). עוד חזר בו המתלונן מאמירתו לפיה עזב את מקום העבודה בעקבות הארוע וציין שעזב כי היה אמור לעבור ניתוח באותה עת (עמ' 7, ש' 25).

טיעוני ב"כ הצדדים

5. ב"כ המאשימה עתרה להותיר ההרשעה על כנה, לקבוע מתחם עונש הולם הנע בין 6 ל-18 חודשי מאסר ולמקם עונשו של הנאשם באמצע המתחם, לצד מאסר על תנאי, קנס ופיצוי למתלונן. התובעת הפנתה לנסיבות הארוע; לעובדה שהנאשם תקף את המתלונן ששימש כמאבטח וביצע תפקידו כדין; לפערי הגילאים בין הנאשם בן ה-30 למתלונן בן ה-72; להמאטומה שנגרמה למתלונן מעל הגבה (תמונה **1/תע**) ולתעודה רפואית ממנה עולה שהתלונן על כאבים בעין, בלסת ובגבה (**2/תע**). עוד טענה התובעת כי הנאשם התנהג בצורה בריזנית וקיצונית במהלך הארוע והתנהגותו ביטאה התנשאות כלפי המתלונן. ב"כ המאשימה הפנתה לשורה של פסקי דין שדנו בעבירות אלימות שביצעו צעירים, נעדרי עבר פלילי אשר התקבל בעניינם תסקיר חיובי הממליץ על הימנעות מהרשעה, ובתי המשפט הרשיעו את הנאשמים תוך אמירה חד משמעית לפיה אין להשלים עם תופעת האלימות. לבסוף טענה התובעת שגם אם חברת הביטוח כלל תפטר את הנאשם, לא בהכרח ייפגע המסלול המקצועי של הנאשם.

6. ב"כ הנאשם טען כי במהלך הארוע חש הנאשם מאויים ונבהל. הנאשם אמנם שירת בצבא בחיל השריון, אך חש מאויים כשהמתלונן התקרב אליו כשידו מונחת על האקדח וכשהוא צורח במבטא זר ומתלהם. הסניגור הגיש מזכר מתיק החקירה לפיו אחד העדים לארוע סיפר שתמרור ה"אין כניסה" לא היה ברור וכל אחד יכול היה לטעות ולהיכנס לשם. לאחר שרכב הנאשם חנה ניגש אליו המתלונן והתחיל "ויכוח" ביניהם בצעקות (**1/נע**).

ב"כ הנאשם טען שבזמן הצעקות דחף הנאשם את המתלונן וניגש לכיוון רכבו, אז שוב התקרב אליו המתלונן כשהוא מניח את ידו על הנשק והנאשם דחף אותו בשנית. הסניגור הפנה לנסיבות חייו המורכבות של הנאשם, כמפורט בתסקיר שרות המבחן, לעובדה ששירת שרות צבאי מלא כלוחם בשריון והוא משרת במילואים חודש בשנה. עוד טען שהנאשם נעדר עבר פלילי מכל סוג ומין שהוא וביצוע העבירה זר בנוף חייו הנורמטיביים. הסניגור הגיש מכתב מאת הממונה על הנאשם בכלל חברה לביטוח בע"מ (**2/נע**) ממנו עולה כי הנאשם עובד בחברה כחודש (לאחר שקודם לכן עבד בחברת הפניקס) בתפקיד רגיש במסגרתו חשוף הנאשם למידע רב הכולל פרטים אישיים על לקוחות החברה, נתונים כספיים ומידע רפואי ואישי. הנאשם מבצע תפקידו בצורה הטובה ביותר הן בפן המקצועי והן בפן האישי-חברתי והוא מוערך ואהוב בקרב העובדים והנהלה. תפקידו דורש מידת אחריות, נאמנות ויושרה ברמה הגבוהה ביותר. עוד נאמר במכתב כי **"מאחר ותפקידו של אליאור רגיש כל כך, דורשת החברה מאנשיה להיות נטולי פניות, נאמנים לחברה וללקוחותיה, בעלי יושרה והגינות ברמה הגבוהה ביותר וללא עבר פלילי. מאחר שכך במידה ואליאור יורשע בדין הוא לא יוכל להמשיך בתפקידו בחברה והוא עתיד להיות מפוטר לאלתר"**.

לאור האמור לעיל, ולאור הפגיעה הצפויה בעתידו ותעסוקתו של הנאשם, ביקש הסניגור לאמץ המלצות שרות המבחן, לבטל הרשעתו של הנאשם ולהטיל עליו צו של"צ.

7. הנאשם במילתו האחרונה פנה למתלונן והביע התנצלותו הכנה והאמיתית; טען שהארוע אינו מאפיין את אורחות חייו; סיפר על ההליך החקירתי והמשפטי שגרם לו לטלטלה ומדיר שינה מעיניו; שיתף שלמד את לקחו מהארוע והבטיח שהוא לא יישנה; הביע חשש מפגיעה בעתידו התעסוקתי-כלכלי, וזאת לאחר שגדל במשפחת אומנה בתנאים מורכבים ולא פשוטים.

דין והכרעה

8. הערכים החברתיים המוגנים בעבירה שביצע הנאשם הם שמירה על שלומו ובטחונו של אדם; שמירה על שלווה

חיו של אדם; ומניעת הפעלת אלימות כלפיו וגרימת נזק גופני או נפשי. כמו כן, ערך חברתי מוגן נוסף שנפגע הוא מניעת פגיעה בעבודתם של מאבטחים מתוך חשש שיירתעו מלבצע את תפקידם נאמנה. הנאשם אשר היה צריך להישמע להוראות המתלונן, מאבטח בחניון, ולנהוג כלפיו באיפוק ונימוס, בחר להתווכח עמו בצעקות ולדחוף אותו פעמיים. יש לראות בחומרה גם את העובדה שכתוצאה מהדחיפות נגרמה למתלונן חבלה בדמות המאטומה מעל הגבה והוא חש בכאב ומצא לפנות בהמשך לבית החולים בשל אותו כאב. ברור כי יש להגן על שלומם ובטחונם של מאבטחים בחניונים ובמקומות ציבוריים (כמו גם על פקחים ושוטרים) הממלאים תפקידם כדין על מנת שלא יירתעו מביצוע תפקידם. הגנה שכזו תינתן, בין היתר, בהקעת המעשים, הרשעת הנאשמים והטלת עונשים מרתיעים.

ברע"פ 3208/15 **הקרי נ' מדינת ישראל** (11.5.15) נאמר לגבי עבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו (בהשלכה לענייננו: תקיפה של מאבטח בחניון, שהוא מעין עובד ציבור האחראי על הסדר הציבורי), כי "הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, אינה מסוג העבירות שבהן יש להורות, ככלל, על הימנעות מהרשעה". עוד נאמר באותה החלטה לגבי אלימות כלפי עובדי ציבור, כי **"יש להוקיע בחומרה רבה מעשים בהם אדם לוקח את החוק לידי, לשם פגיעה והעלבה בעובדי ציבור במהלך מילוי תפקידם... וכל פגיעה שכזו צריכה להיתקל בקיר ברזל של אפס סובלנות, על מנת לגדוע אלימות מסוג זה במהירות האפשרית"** (רע"פ 5579/10 קריה נ' מדינת ישראל (2.8.10)).

9. יחד עם זאת, ולקולת הנסיבות, ייאמר כי לא מדובר במעשה תקיפה מתוכנן, אלא במעשה ספונטאני, אשר קדם לו ויכוח קולני עם המאבטח; הנאשם לא השתמש בכלי תקיפה, כי אם בידי; לא מדוב באלימות מן הרף הגבוה, דוגמת מכות אגרופ, בעיטות או הפלת המתלונן לריצפה, אלא בשתי דחיפות בלבד; הנזק שנגרם למתלונן, מבלי כמובן להקל בו ראש, אינו נזק חמור ומסתכם בהמאטומה מעל הגבה ובכאב ובנזק למשקפיים אשר נפלו ארצה; למעשה, חרף פניית המתלונן לבית החולים הוא לא נזקק לטיפול רפואי בעקבות התקיפה. שלוש נקודות מהותיות נוספות שיש להזכיר לקולא - האחת, כי הנאשם, ככל הנראה, לא נכנס עם רכבו ב"אין כניסה" בכוונה או כחלק מהתנהגות בריונית ופורצת גבולות בכביש (ראה לענין זה דברי העד הניטראלי במזכר **נע1**); השנייה, כי המתלונן, במהלך הארוע, הניח את ידו על האקדח באופן שעלול היה להתפרש על ידי הנאשם כהתנהגות מאיימת וגרם לו להגיב, כאמור בתסקיר שרות המבחן, בפחד ובלחץ; השלישית, כי הוהבר בחקירתו הנגדית של המתלונן שלא מעשה העבירה הוא זה שהביאו לעזוב את עבודתו כמאבטח בחניון, אלא ניתוח בברך שהיה קבוע לו מראש.

10. הנה כי כן, הנסיבות לחומרא ולקולא שנסקרו לעיל, מעמידות את העובדות הנזכרות בכתב האישום המתוקן באור שונה מעט, מאשר כאשר הן נקראות ביובשן.

לאור נסיבות ביצוע העבירה, כמפורט לעיל, אני קובע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי למספר חודשי מאסר, לצד רכיבי ענישה נלווים.

חריגה מן המתחם מטעמי שיקום; ביטול הרשעה

11. הימנעות מהרשעת נאשם, חרף הקביעה כי הוא עבר עבירה, היא תוצאה חריגה השמורה למקרים מיוחדים ויוצאי דופן. שני תנאים נקבעו על מנת להימנע מהרשעה: **"ראשית, על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם, ושנית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי**

בשיקולי הענישה האחרים (ע"פ 2083/96 **כתב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נב(3) 337 (1997) (וראה גם: רע"פ 2136/15 **פלוני נ' מדינת ישראל** (29.3.15); רע"פ 1931/15 **מויססקו נ' מדינת ישראל** (26.3.15)).

12. במקרה שלפנינו, ומבלי להמעיט מחומרת העבירה, באתי לכלל מסקנה כי בנסיבות המפורטות לעיל, ניתן לשקול ביטול הרשעת הנאשם בדין, וזאת מבלי ללפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים. הגם שאין להקל ראש בעבירה של תקיפת מאבטח בחניון, אשר גרמה לו לחבלה בדמות המאטומה מעל הגבה ונזק למשקפיו, הרי שהנסיבות שנסקרו לקולא, מאפשרות שקילת ביטול הרשעה, וביניהן - העובדה שהתקיפה היתה שלא ברף הגבוה; העובדה שדובר בשתי דחיפות בלבד, להבדיל ממכות אגרופ; בעיטות; הפלה לריצפה; או שימוש בחפצים או בנשק קר; העובדה שהחבלה - מבלי כמוכן להמעיט ראש - הסתכמה בהמאטומה מעל הגבה, מכאוב ונזק מסויים למשקפיים; העובדה שהנאשם לא נכנס ב"אין כניסה" מתוך בריונות או זלזול בחוקי התנועה; העובדה שהמתלונן הניח את ידו על האקדח באופן שגרם לנאשם להילחץ ולהגיב באימפולסיביות; והעובדה שהמתלונן עזב את העבודה ללא קשר למעשה התקיפה.

13. באתי לכלל מסקנה שגם התנאי השני הקבוע בפסיקה, שעניינו, נזק קונקרטי מוחשי שעלול להיגרם לנאשם באם יורשע, מתקיים במקרה זה. כאמור בתסקיר שרות המבחן, הנאשם צעיר כבן 30, נעדר עבר פלילי או תיקים פתוחים, נותן את הדין לראשונה בחייו על עבירה שביצע; נסיבות חייו של הנאשם אינן שגרתיות ומורכבות - הוא נשלח למשפחת אומנה בגיל 15 בעקבות חיכוכים בין הוריו; הוא סבל מאלימות פיזית ומילולית מצד אמו; הוא עזר בכלכלת אמו חרף גילו הצעיר; הוא שרת שרות צבאי מלא כלוחם ומשרת במילואים מדי שנה. חרף נסיבות חיים לא פשוטות, שמר הנאשם על אורח חיים נורמטיבי, לא חבר לחברת שוליים ולא הסתבך בפלילים. שרות המבחן מציין כי אין מדובר בנאשם בעל דפוסים עברייניים או אלימים, ועל כן הוא אינו זקוק לטיפול במסגרת השרות. עוד המליץ שרות המבחן - ולהמלצה זו אני נותן משקל מלא - להימנע מהרשעת הנאשם בדין על מנת לא לפגוע בהמשך עבודתו ובתעסוקתו.

זאת ועוד, הוכח לפניי כי הותרת ההרשעה על כנה תביא לפגיעה בעתידו התעסוקתי של הנאשם. מהמכתב שהוגש מטעם כלל חברה לביטוח בע"מ (נע/2) עולה כי נוכח תפקידו של הנאשם בחברה, הוא יפוטל מעבודתו באם יורשע בדין. כאשר מדובר בנאשם עם נסיבות חיים מורכבות, כמפורט להלן, אשר הצליח להשתלב בעבודה בתחום הביטוח, וכאשר קיים חשש ממשי שיאבד עבודתו, נראה שהכף נוטה במקרה זה לכיוון ביטול ההרשעה. על כן, שוכנעתי במידת הודאות המתבקשת בפסיקה, כי הרשעתו של הנאשם בדין תביא לפגיעה קונקרטית בעתידו, וכי הוצגו בפניי נימוקים כבדי משקל לביטול הרשעתו (ראו: רע"פ 7224/14 **פרנסקי נ' מדינת ישראל** (10.11.14); רע"פ 7109/14 **צור סייג נ' מדינת ישראל** (20.11.14); רע"פ 2180/14 **שמואלי נ' מדינת ישראל** (26.04.14)).

עוד שוכנעתי כי הנזק שייגרם לנאשם כתוצאה מההרשעה אינו פרופורציוני לתועלת שתצמח לאינטרס הציבורי-חברתי הכללי (ע"פ 9893/06 **לאופר נ' מדינת ישראל** (31.12.07)).

מעט מן הפסיקה במקרים דומים

14. כמוכן שהפסיקה הדנה במקרים של הימנעות מהרשעה מגוונת מאוד כאשר קיימת חשיבות בעמידה על הנסיבות המדוייקות של ביצוע העבירה; נסיבותיו האישיות של הנאשם; ומידת הוודאות שבהוכחת הנזק הקונקרטי שייגרם לנאשם בעקבות ההרשעה. יחד עם זאת, הפסיקה שתובא להלן - אף אם לא זהה בנסיבותיה למקרה שלפנינו - הרי שניתן להקיש ממנה לאור קווי דמיון מסויימים.

א. בת"פ (רחובות) 29817-08-14 **מדינת ישראל נ' אפללו** (7.10.15) דובר בנאשם כבן 52, נעדר עבר פלילי, אשר הורשע על פי הודאתו בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש ואיומים. על פי העובדות שימש הנאשם כמנהל עבודה באתר בניה ואילו המתלונן שימש כאחראי כוח אדם מטעם חברה במקום. הנאשם התפרץ למשרדו של המתלונן, איים עליו שיפגע בו ומשביקש המתלונן מהנאשם שיצא מהמשרד, התקרב אליו הנאשם בצורה מאיימת תוך שהמתלונן מנסה להודפו, והנאשם אחז בשדכן סיכות והיכה באמצעותו בבטנו של המתלונן. כתוצאה מכך סבל המתלונן משטף דם באזור הבטן התחתונה ומכאבים. לאחר שהתקבל תסקיר חיובי מאת שרות המבחן, ולאחר שהוברר כי במידה ותיוותר הרשעת הנאשם על כנה קיים סיכוי שהוא יפטר מעבודתו, ביטל בית המשפט את הרשעתו של הנאשם והטיל עליו צו של"צ בהיקף של 140 שעות לצד פיצוי למתלונן בסך 1,500 ₪.

ב. בת"פ (כפר-סבא) 16959-05-15 **מדינת ישראל נ' הלוי** (17.5.16) דובר בנאשם כבן 54, בעל רישום פלילי בגינו הוטל עליו בעבר צו של"צ, אשר הודה בביצוע עבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, איומים והיזק לרכוש במזיד. על פי העובדות דפק הנאשם על חלון רכבם של המתלוננים אשר חסמו את חניית הנכים. הנאשם צעק למתלוננים שיזיזו את הרכב אחרת יכה אותם. מיד לאחר מכן היכה הנאשם את אחד המתלוננים במכות אגרוף בראשו ובמותנו עד שהפילו, וחדל ממעשיו לאחר שעובר אורח התערב והרחיקו מהמתלונן. כתוצאה מתקיפת המתלונן נגרמו לו המאטומה תת עורית באפו, דימום באפו ונפיחות באפו. כמו כן, ניזוקו משקפי הראייה של המתלונן. חרף התלבטות מצד שרות המבחן באשר להמלצה להימנע מהרשעת הנאשם בדיון נוכח הודאה חלקית בכתב האישום, היעדר נטילת אחריות מלאה, ייחוס אחריות למתלונן ונטיה לצמצום מהמעשים האלימים ומהנזקים שגרם, החליט בית המשפט להימנע מהרשעת הנאשם נוכח היעדר הרשעות קודמות ונסיבות אישיות, והטיל עליו צו של"צ בהיקף 150 שעות ופיצוי למתלונן בסך 4,000 ₪.

ג. בעפ"ג (מחוזי מרכז) 56538-11-16 **מדינת ישראל נ' ודינסקיס** (31.1.17) דובר במשיב אשר **בהיותו שיכור תקף פקח עירוני שהפריד בינו לבין אחיו**, ובית משפט קמא ביטל הרשעתו והשית עליו 120 שעות של"צ. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה והרשיע את המשיב, תוך שהוא מצוין כי "הצורך להגן על עובדי ציבור מפני תקיפה גובר במקרה הזה על הצורך להתחשב בנסיבותיו האישיות של המשיב, שאינן חריגות עד כדי ביטול הרשעתו". עוד קבע בית המשפט המחוזי הנכבד כי **לא הוכחה במסמכים טענת המשיב שהרשעתו עלולה לחסום בפניו אפשרויות תעסוקה עתידיות או קידום בעבודתו ומשכך לא בתקיים התנאי השני להליך אי הרשעה בדמות נזק קונקרטי שייגרם למשיב**.

ד. בעפ"ג (מחוזי מרכז) 16411-12-16 **מדינת ישראל נ' קדוש** (28.2.17) דובר במשיב אשר **תקף פקח חניה שרשם לו דו"ח ואיים עליו**, ובית משפט קמא ביטל הרשעתו והשית עליו 140 שעות של"צ ופיצוי למתלונן בסך 500 ₪. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה והרשיע את המשיב, תוך שהוא מצוין **ששרות המבחן לא בא בהמלצה לבטל את הרשעתו של המשיב משום שלא הוצגו בפניו מסמכים המלמדים על פגיעה עתידית קונקרטית שתהיה בהרשעה על עיסוקו של המשיב**. בית המשפט המחוזי צוין: "איננו מקלים ראש במעשיו של המשיב אשר פגע באינטרס הציבורי לאפשר לעובדי ציבור, לרבות פקחים עירוניים, למלא את תפקידיהם בלא מורא ובאופן אובייקטיבי וכאשר מצטרף לכך העדר נזק לפרנסתו של המשיב, הרי לא הייתה כל סיבה שלא להרשיעו".

ה. בת"פ (כפר-סבא) 30048-08-16 **מדינת ישראל נ' עמנואל** (27.6.17) דובר בנאשם, כבן 23, נעדר עבר פלילי, אשר הורשע על פי הודאתו בביצוע עבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, בכך שבעת בילוי איים על אחר ותקף אותו באגרוף לפניו ובהמשך במכה נוספת. כתוצאה מהתקיפה נגרמו למתלונן שפשופים בפניו

והמאטומה בעפעף. לאחר שהתקבל תסקיר חיובי שהמליץ על ביטול ההרשעה, הגיעה המדינה להסדר טיעון עם הנאשם במסגרתו עתרו הצדדים במשותף לביטול ההרשעה ולהטלת צו של"צ בהיקף של 140 שעות, לצד פיצוי למתלונן. בית המשפט כיבד את הסדר הטיעון.

1. בת"פ (כפר-סבא) 19452-03-15 **מדינת ישראל נ' מיטרן** (8.1.17) דובר בנאשם כבן 25, נעדר עבר פלילי, אשר הודה בביצוע עבירה של תקיפה סתם, בכך שבמהלך ויכוח בין המתלונן (נהג רכב) לחברתו של הנאשם (אשר נהגה ברכבה מול המתלונן), תקף הנאשם את המתלונן בכך שהיכה בראשו ובפניו באמצעות אגרופיו, וזאת כאשר המתלונן ישוב ברכבו וחגור בטיחות. בהמשך בעט בדלת רכבו של המתלונן ועזב את המקום. בית המשפט ביטל הרשעת הנאשם לאחר ששוכנע כי הרשעה תחבל בעתידו התעסוקתי - הנאשם לומד לימודי הסמכה לייעוץ השקעות ולרשיון לעסוק בביטוח ומעונין להתשלב בעסק המשפחתי (סוכנות ביטוח שבבעלות אביו). בית המשפט הטיל על הנאשם צו של"צ בהיקף של 250 שעות לצד פיצוי למתלונן בסך 2,000 ₪.

2. בעפ"ג (מחוזי מרכז) 54545-06-16 **פלאוט נ' מדינת ישראל** (6.11.16) קיבל בית המשפט המחוזי את ערעורו של המערער וביטל את הרשעתו בדיון, שם דובר במערער שביצע עבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, בכך שנשכב על הארץ יחד עם הנאשם הנוסף, מנע מהשוטרים לעוצרו והתפרע בדרך לניידת. בית המשפט התחשב בעברו הנקי, בעובדה שמדובר בארוע חד פעמי, בתסקיר החיובי מאת שרות המבחן ובהיות המערער תלמיד ישיבת הסדר המעונין בהמשך לימודים.

ח. בע"פ 4466/13 **פורטל נ' מדינת ישראל** (22.5.14) דובר במערער, כבן 19 בעת ביצוע העבירה, נעדר עבר פלילי, אשר הורשע על פי הודאתו בעבירה של סיוע לאחר מעשה, בכך שהסיע שניים ששדדו נהג מונית לאחר השוד, על מנת למלטם מעונש וקיבל 100 ₪ משלל השוד. בית המשפט העליון ביטל הרשעת המערער בדיון, וזאת חרף חומרה מובנית בפרשה העבריינית, נוכח חלקו המשני בביצוע העבירה; עברו הנקי; גילו הצעיר; רקעו על קשייו האישיים כעולה מהתסקיר ומחוות הדעת הפסיכולוגית; ההתפתחויות החיוביות בחייו; קבלת האחריות; והקשיים בהם הוא נתקל בהשגת עבודה. בית המשפט הזהיר את המערער כי "ההזדמנות הניתנת לו כאן מזמינה התנהגות עתידית מצדו שלא תביא אותו חלילה לאולמי בית המשפט, בתוצאות העלולות להיות אחרות לחלוטין".

15. סבורני, כי במקרה זה ולאור נסיבותיו הייחודיות של הנאשם, כמפורט לעיל, ומשהוכח לפניי כי הותרת ההרשעה על כנה תפגע בהמשך תעסוקתו של הנאשם, ניתן להימנע מהרשעתו בדיון. יחד עם זאת, ראיתי להרחיב את היקף צו השל"צ, מעבר לזה שהומלת על ידי שרות המבחן, ולחייב את הנאשם בפיצוי משמעותי למתלונן.

16. לאור האמור לעיל, אני קובע כדלקמן:

א. אני מורה על ביטול הרשעתו של הנאשם בדיון.

ב. אני מחייב את הנאשם לבצע 300 שעות של"צ, בהסכמתו וכמומלץ על ידי שרות המבחן בתסקירו מיום 20.6.17. את עבודות השל"צ יבצע הנאשם במסגרת "פנימיית עלומים" בכפר-סבא וזאת בהשתלבות בתפקידי חונכות ובסיוע לצוות בכל הנדרש.

מובהר לנאשם כי אם יפר את צו השל"צ או לא יישמע להוראות שרות המבחן ונהליו, יהא בית המשפט מוסמך לשוב ולגזור את דינו מחדש.

שרות המבחן ידווח לבית המשפט עם סיום ריצוי עבודות השל"צ.

ג. פיצוי למתלונן בסך 3,000 ₪, אשר ישולם עד ולא יאוחר מיום 15.12.17.

ד. הנאשם יחתום על התחייבות בסך 5,000 ₪ להימנע במשך 3 שנים מהיום מביצוע העבירה בה הורשע. לא יחתום הנאשם על התחייבות כאמור ייאסר למשך 15 יום.

המזכירות תעביר עותק החלטה זו לשרות המבחן למבוגרים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי מרכז בתוך 45 יום.

ניתן היום, ט"ו אלול תשע"ז, 06 ספטמבר 2017, בנוכחות ב"כ המאשימה עו"ד אורית קליינפלד, הנאשם ובא-כוחו.